

Вірність і зрада

Довіра, віра в нас, і вірність -
Все схоже те не лиш в словах,
В тім всім найвища імовірність
У відданості всій весь страх

І знищити, й геть поховати,
І стать в тім справжніми людьми,
Як царство Боже, з бою брати
Те все й в собі лиш зможем ми.

Бо якщо підлість в нас і зрада,
Та й віроломство лиш зросли -
То в тім всім в нас смертельна вада,
Ми - Сатани й пільми послі.

І майбуття в нас зрозуміле,
Тобто - ми геть без майбуття.
То й жить в тім всім і з тим - не діло,
То все вже й не людське життя.

Але ж вся відданість і вірність
Як світла, - в ній радіє все.
Вона ж і мудрість нам, й на вічність
Мужність, любов й красу несе.

Й нема вже в нас тоді дороги
З життя з цього, та і з буття,
В якій ми вже й зустріли б Бога
В земнім й надземнім тих життях.

Ті якості в нас - як прикраси,
Як діаманти в світлі сонць,
В очах в нас чистих, вірних, ясних,
Ніде й ні в чім вже осторонь

В житті, та й до життя не будуть,
Бо й серця зір вже в тих очах,
Не часто є в житті в нас люди
Такі, та й більшість з нас - не ах.

Дарунок долі в нас ті люди,
Що можемо без обмежень ми
Їм довірять та й вірять, й всюди,
Тим більш - в агонії пільми!

Вони ж є лише серед близьких,
І духом з найрідніших всіх,
Їх статус може бути й низьким,
Та дух їх - вищий з нас усіх.

Нема й для нас в тім заборони -
Такими в тім, й давно вже стать,
Треба лиш Вчення всі канони
Вивчать нам, й в серці карбувать,

Тоді вже й в нас в тім всім дорога
Стане такою ж, як і в Тих,
Про Кого й дасть все Агні Йога,
Про Тих, що збережуть від лих.